

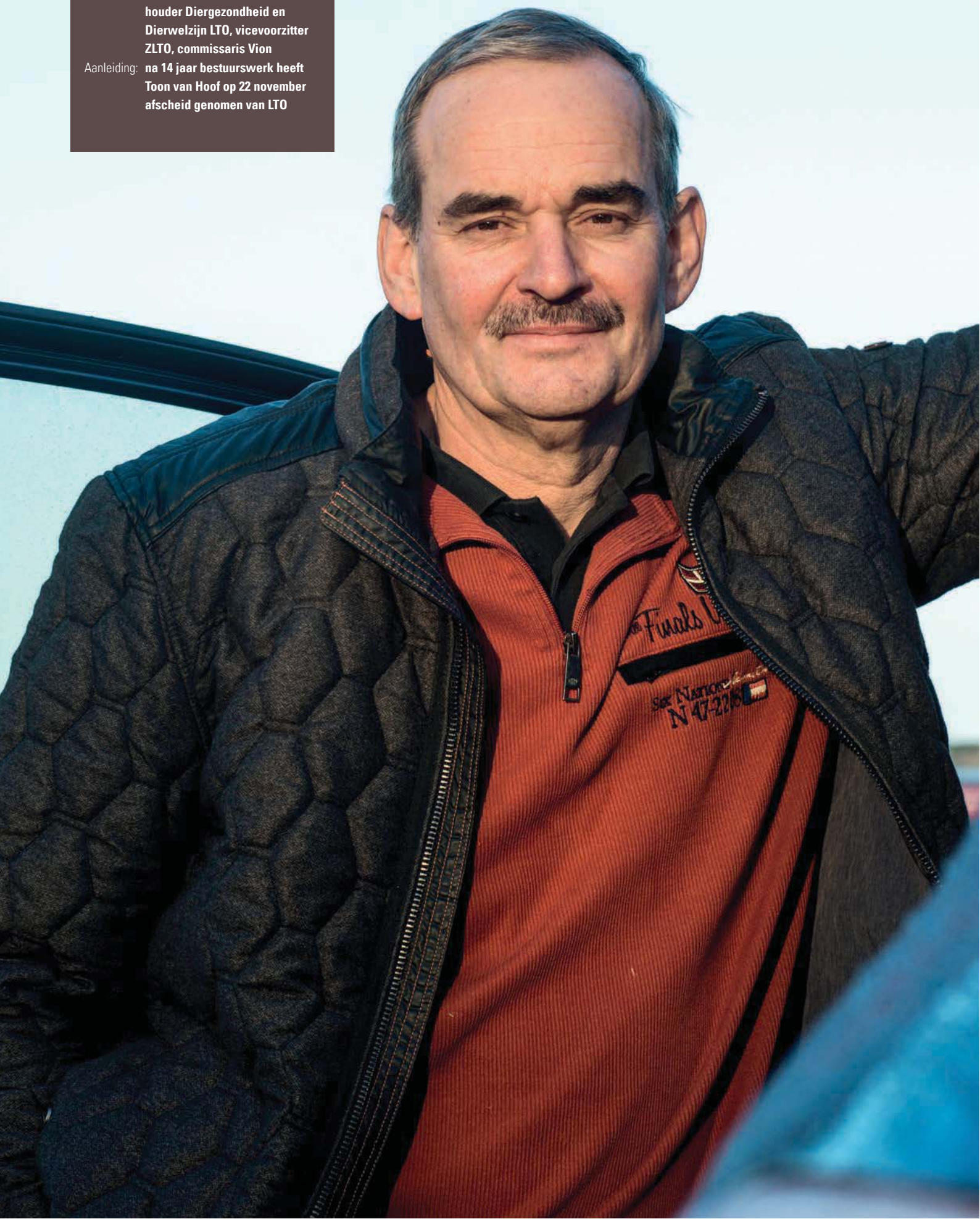
PORTRET

TOON VAN HOOF

Leeftijd: 62

Carrière: **BAJK, Campina, portefeuillehouder Diergezondheid en Dierwelzijn LTO, vicevoorzitter ZLTO, commissaris Vion**

Aanleiding: **na 14 jaar bestuurswerk heeft Toon van Hoof op 22 november afscheid genomen van LTO**

Toon van Hoof meest trots op resultaten antibioticavermindering

Bruggenbouwer uitbestuurd

Wie diergezondheid zegt, zegt Toon van Hoof. Twee weken geleden nam hij afscheid als LTO-bestuurder. De antibiotica-aanpak noemt hij een van de mooiste wapenfeiten. 'Tenenkrommend' vond hij de fosfaatdiscussie. 'Je moet als bestuurder wel een harde kop hebben.'

tekst **Alice Booij**

Op de tribune in Den Haag zullen we hem niet meer tegenkomen. 'Stoppen is stoppen', klinkt Toon van Hoof, thuis in het Brabantse Heusden, resoluut. 'Het is tijd voor nieuwe mensen.' Zijn termijn zit erop, Van Hoof heeft afscheid genomen van zijn bestuurswerk bij LTO én van zijn talrijke nevenfuncties. 'Je komt van het een in het ander', verontschuldigt hij zich haast voor de meer dan twintig besturen en stuurgroepen waar hij zitting in heeft gehad. Wie met diergezondheid te maken kreeg, kwam vroeg of laat Van Hoof tegen. 'Onderzoekers met plannen werden er weleens tureluurs van', grinnikt hij. 'Wanneer ze afgewezen onderzoeksvoorstellen bij andere organisaties onder de aandacht probeerden te brengen, kwamen ze mij weer tegen.'

Steeds meer volksgezondheid

Van Hoof is een geboren bestuurder. 'De wereld een beetje beter maken heeft me altijd geboeid.' Als achttienjarige begon hij bij de agrarische jongeren. 'Toen waren er nog 2,4 miljoen koeien', zegt hij terloops. Van Hoof stroomde eigenlijk heel vanzelfsprekend door naar het bestuur van – toen nog – Campina. 'Daar werd alles al voorgekookt. Bij LTO moeten we alles zelf uitzoeken, het is dynamisch en je zit kort op de besluitvorming.' Diergezondheid werd zijn aandachtsgebied en hij zag in de loop der jaren de invalshoek veranderen. 'Toen ik begon, ging het vooral over de bedrijfsgebonden dierziekten. De basis voor een gezond bedrijf is een gezonde veestapel.' Steeds meer kwam de verweving met de volksgezondheid en dat betekende uitbreiding van overleg. Zo zat hij niet alleen met dierenartsen, veehouders en het ministerie van LNV en later EZ aan tafel, maar ook met de ministeries van VWS (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) en

IM (Infrastructuur en Milieu) en zelfs met de GGD, GGZ en academische ziekenhuizen. 'Dat is mooi aan besturen, je kent veel mensen', zegt de bruggenbouwer, terwijl hij een klein boekje op tafel legt: One Health for Food. 'Hier ben ik ook trots op.'

Ibr/bvd in 2017

Terugkijkend praat hij enthousiast en trots over de slagen die door de melkveehouderij gemaakt zijn op het gebied van antibioticagebruik. 'Dat is honderd procent gelukt. We zijn een voorbeeld voor de

'De wereld een beetje beter maken heeft me altijd geboeid'

rest van de wereld.' De vermindering is zo groot dat de SDa, de Autoriteit Diergeneesmiddelen, zegt: 'Het is genoeg zo. Verder minderen gaat ten koste van de diergezondheid.'

Ook bij het monitoren en het beheersen van para-tbc en salmonella loopt Nederland voorop. Met ibr en bvd ligt het wat anders. 'We lopen achter, ja, maar op andere fronten lopen we juist weer voor', reageert hij een klein beetje feller. 'Dat mag ook weleens gezegd worden.'

De voorbereidende fase voor de aanpak van ibr/bvd is eind dit jaar afgerond, meldt Van Hoof opgetogen. 'Het duurt langer dan gedacht, maar ik blijf erbij: in 2017 kan het bestrijdingsprogramma starten.' Zonder Van Hoof? 'Er is me gevraagd dit af te maken en dat heb ik toegezegd.'

Op de vraag wat hij in zijn bestuurscar-

rière het lastigst vond, zegt hij zonder lang nadenken: 'De grote boze wereld.' En dan oprecht en voorover gebogen. 'Afspraken niet nakomen, aan je poten zagen, verborgen agenda's, daar kan ik niet zo goed tegen.' Dit soort teleurstellingen zorgden ervoor dat hij weleens met een kater thuiskwam. 'Ja, ik heb soms wel overwogen om ermee op te houden. Maar je moet in je achterhoofd houden dat je het voor de sector, de leden, doet. Je moet als bestuurder een harde kop hebben.'

De hele fosfaatdiscussie hoort volgens hem thuis in de categorie 'te zot voor woorden'. 'In 2011 hebben we als ZLTO al aangegeven dat we meer uit het voerspoor kunnen halen, dat het belangrijk is de kringloop sluitend te krijgen.' Het kalf is inmiddels bijna verdrongen, signaleert Van Hoof. De verdeeldheid in de sector is groter dan ooit en de Noord-Zuiddiscussie is in alle hevigheid losgebarsten. 'Utrecht en Friesland zijn intensiever met meer koeien per hectare dan Brabant.'

Hij vraagt zich af of de derogatie – 'dat ging toch over nitraat?' – te behouden is. 'We moeten de derogatie niet tot elke prijs willen houden. Alle maatregelen die genomen worden, komen voor rekening van de veehouder: 1 miljard kilo melk minder is 350 miljoen euro omzet.'

Minder opvolgers

Wat hem verontrust, is het aantal opvolgers in de melkveehouderij. 'Wie is er over tien jaar nog boer?' De zich almaar opstapelende regelgeving is zeker een van de oorzaken. Maar ach, relativeert hij weer. 'Ik heb me de afgelopen jaren wel vaker afgevraagd op de terugweg van een vergadering hoe je in dit land boer moet blijven. Bedrijven met een goede uitgangspositie stopten, bedrijven met minder goede vooruitzichten kwamen bovendien. De allesbepalende factor is uiteindelijk toch de melkveehouder zelf.'

Hoe groot zal de overgang zijn na veertien jaar – 'het is een way of life' – besturen? Van Hoof lacht en vouwt zijn armen over elkaar. Vervelen hoeft hij zich niet. Op het bedrijf kan hij zoon Tijs, die het inmiddels heeft overgenomen, ongetwijfeld nog helpen. Ook zijn vrouw Riek kan met haar drukbezette groepsaccommodatie wel assistentie gebruiken. Besturen is klaar. Toch? |